

[Simonsen.]

personligt, ærekrænkende Angreb paa en politisk Modstander uden at gøre sig den Ulejlighed at undersøge, om et saadant Angreb er berettiget, om der er Grundlag for et saadant Angreb? Efter min Opfattelse kan man hverken gøre det, naar det drejer sig om en Politiker eller nogen som helst anden Person i noget andet Forhold, ikke, hvis man da vil kaldes en redelig Mand, der vil tages alvorligt som en Mand, der taler under et moralsk Ansvar. Jeg maa sige, at jeg faar Kvalme — og det tænker jeg, der er mange i dette Ting, der faar — ved at tænke paa, at den Mand, der har rejst eller dog stillet sig bag ved et Angreb af den Karakter som det, jeg lige har omtalt, i Spidsen for et politisk Parti rejser Landet rundt og udsaar Mistænksomhedens onde Sæd blandt et økonomisk haardt ramt Erhvervs Udøvere ved en personlig Nærkning og Tilsnudsning af politiske Modstanderes Personer og Motiver, samtidig med at han stiller sig selv op paa en Pjederal som Værner og Befordrer af højere og renere Luft i det offentlige Liv. Jeg finder, at en Politiker, der bruger en saadan Fremgangsmaade, fra alle Sider bør mødes med en skarp Fordømmelse, og det er da ogsaa min sikre Tro, at naar først danske Landmænd er blevet fuldt klar over, hvad de her har rakt Haanden til, vil det ogsaa blive den Dom, der bliver fældet.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen beklagede sig i sin Finanslovstale ogsaa over Pressen og selvfølgelig navnlig over den fæle Venstrepressen, en Presse, som han selv sagde han havde været med til at finansiere. Nu tror jeg egentlig ikke, det er af filantropiske Grunde, det ærede Medlem ved hvert Kvartalskifte har støttet Venstrepressen. Det er i saa Fald en helt ny Side af det ærede Medlem, som vi, der kender til ham, her bliver bekendt med. Jeg tror nu ikke rigtig paa, at det ærede Medlem har ofret mere pr. Kvartal paa noget Venstreblad, end han har regnet med at faa Valuta for før næste Kvartalsoftring. Men lad det nu være, hvad det er, jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han var misfornøjet med Venstrepressen, idet han beskyldte den for manglende Loyalitet og Hensyntagen. Ja, det er jo ikke noget ukendt Fænomen i den politiske Agitation, at der rejses Kritik og Bebrejdelser mod Modstanderpressen paa det Punkt, men jeg vil gerne over for det ærede Medlem sige, at jeg synes — og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at store og talstærke Kredse i By og paa Land deler

min Anskuelse her —; at Venstrepressen hidtil har været alt for large, har vist det ærede Medlem og de Udgydelser, der udgaar fra hans Mund og Pen, en alt for vidtgaaende Tolerance og Hensyn. (*Afbrydelse: Hør!*). Jeg har den Opfattelse, at der forestaar et mægtigt Opbygningsarbejde over for det danske Landbrugs Udøvere, fordi man har forsømt at forebygge og effektivt modvirke den onde Mistænksomhedens Aand, den Nedbrydning af Tilliden saavel til politisk ærligt Arbejde som til ledende Mænd og Personer i Landbrugets egne Organisationer, som det ærede Medlem har været en Hovedmand for Dryp efter Dryp at inddryppe i Folkesindet.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister: Det er selvfølgelig Ministeren bekendt, at der i Sønderjylland foretages omfattende Vejarbejder og andre offentlige Arbejder, der har nødvendiggjort forskellige Ekspropriationer af Jord. Nu er Forholdet det, at de Lodsejere, som maa afstaa Jord ved disse Ekspropriationer, maa vente ganske urimelig lang Tid, før de faar de Erstatninger, der bliver tilkendt dem. Jeg ved Eksempler paa, at der er gaaet op til 3 Aar, før disse Erstatningsbeløb er blevet udbetalt, og naar man henvender sig til de Institutioner, der har foretaget Ekspropriationen, enten det er det kommunale Raad, eller det er Amtskommunen, om Spørgsmaalet, faar man til Svar, at man stadig maa vente paa, at Jorden kan blive opmaalt og udskiftet. Dette beror selvfølgelig paa, at man ikke fra Amtslademaalingskontoret har kunnet overkomme Arbejdet. Dette skal ikke være en Kritik af Amtsladinspektørkontoret, for jeg tror, der bliver gjort, hvad gøres kan, for derfra at faa Sagerne fra Haanden, men som jeg nævnte, er Arbejdet blevet større, end det forhaandenværende Personale kan overkomme. Jeg beder den højtærede Landbrugsminister om at undersøge dette Forhold og om muligt træffe en Ordning, saa at det kan komme i en bedre Gænge. Ikke alene er det jo saadan, at de Lodsejere, der har maattet afstaa Jord i disse vanskelige Aar, har stærkt Brug for Pengene, men det er ogsaa uheldigt for den offentlige Administrations Anseelse, at der skal gaa saa urimelig lang Tid, før den Slags Sager kan bringes i fuld Orden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.